

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Din durerile noastre.

Intre popoarele culte ce azi locuiesc în Europa, nu credem că se va mai găsi și un alt popor, care, în ceea-ce privește bunul cumpăt, se și-l știe păstra în toate împregiurările așa, cum poporul român și-l-a păstrat.

Despre vitalitatea noastră am dat dovezi în trecut, dăm în ziua de astăzi, și vom da și de aici înainte, și numai unul care nu cunoaște îndeajuns firea noastră, și nu cunoaște după merit trecutul nostru istoric, numai așa unul poate să se îndoiască de ea. Când ne gândim la cele două mii de ani, cari le-am viețuit împreună pe unul și același pământ, și vedem că se mai află și astăzi încă popoare de acelea, cari nu și-au dat silința ca să ne studieze mai deaproape și să ne cunoască, durerea se așază pe inimile noastre și măchuirea ne cuprinde tot sufletul.

Îndeosebi ne doare văzând acestea din partea poporului maghiar, căci cu dinșii am avut noi Românii din Ardeal și Ungaria a împărți aproape una și aceeași soarte, în decursul atâtor veacuri trecute. Credem că spre binele lor precum și al nostru, este, dacă ei și-ar da silința ca să ne cunoască și să ne câștige simpatia. Și aceasta nu odată s'a accentuat din partea bărbaților nostri politici, ba chiar și de zierele noastre naționale s'a accentuat de mult aceasta și se accentuează și în ziua de astăzi.

Nici-odată n'a fost însă acel timp, când Maghiarii se recunoască adevărul ce totdeauna l-am susținut cu bărbăție toți Românii, de pretutindeni, că adevărate multe sunt interesele comune ce ne leagă pe aceste două popoare unul de altul. Când s'a întemplat însă vr'odată, că s'a aflat unul printre dinșii care se fie călăuzit de sentimente mai nobile,

nepreocupate, acela adeseori a fost silit ca să sufere din partea conaționaliilor sei batjocură și să fie expus la risul lor.

Intr'asa un chip se poartă numai acele popoare, cari au toată încrederea numai în propriile lor puteri. Așa ceva însă astăzi nu credem că se mai poate întempla.

Alianță umblă se-și caute astăzi și cele mai luminate și puternice popoare, căci pe ea se razimă puterea unui stat. Un astfel de popor, care încungiuă alianțele, e silit a suferi pe toate terețele vieții publice.

Un popor mai mare și mai tare este destul dacă-și caută alianța unui popor eară mare și tare. Nu tot așa este însă și cu popoarele mai mici, un popor mai mic e dator, ca pe lângă alianță, să-și mai caute încă și înfrățirea cu alte popoare asemenea lui, deoarece-ce numai prin înfrățire poate să atragă respectul popoarelor aliate asupra sa. Ear' poporul maghiar aceasta n'a făcut-o, și urmările acestei neînfrățiri au produs roadele sale și la 1848, când poporul maghiar și-a pierdut idealul independenței politice a Ungariei, căci n'a căutat să-și câștige mai întâi înfrățirea cu popoarele cu cari viețuiesc împreună în Ardeal și Ungaria, ear' mai la urmă, pentru-ca Ungaria totuși se aibă barem umbra independenței politice, la anul 1866 s'au înfrățit, de silă de milă cu Germanii de dincolo de Leitha, în loc ca înainte de toate să se împace și să dea mână frățască cu aceia, cu cari datori erau să dea.

Aceasta este apoi cauza, că a urmat și urmează nemulțumirea Maghiarilor și și nefericirea Ungariei.

Intocmai cum greșeste unul care își desprețuește propria sa casă, așa greșeste și acela, care își uită de binele patriei, și cine odată într'atâta a ajuns,

acela apoi nu se mai poate aștepta la iubirea oamenilor de bine.

Și Maghiarii desprețuiesc casa lor proprie atunci, când își uită de binele patriei, adevărat atunci, când patria pentru dinșii nu este ceva real, ci numai o idee.

Nu tăgăduim, este frumos a trăi în idei, dar' cu cât ideile sunt mai mari, cu atâta și realitatea, adevărata stare a lucrurilor, este mai sdrobotoare.

Aceasta au pățit-o, o pătesc în ziua de astăzi, și o vor păți și în viitor Maghiarii.

Și după-cum un tinăr om, care n'a trecut încă prin valurile vieții, vede întreaga lume într'o frumusețe de nedescris, așa și Maghiarul în risul lui nebunatic vede patria sa, care este și a noastră a tuturor, numai în idee, ear' nu așa, după-cum o vede un om cu mintea sănătoasă și cu ochi buni și pătrunzători.

Căci în fiecare zi, atât în parlament cât și în ziaristică, auzi accentuându-se ideea de stat maghiar.

Din această cauză, care este cea mai însemnată, stau față în față toate naționalitățile din Ungaria cu poporul maghiar.

Naționalitățile cari trăiesc în această țeară, în cu toată hotărârea la tradițiile lor istorice, la limba și datinele lor, la cultura lor națională, precum și la dinasticismul și patriotismul lor.

Acestea sunt cauzele, cari îi aduc pe Maghiari în neliniște, și această neliniște a lor ne doare pe noi, ear' durerea noastră, este durerea patriei.

Noi naționalitățile suntem respinși sau împedeți a ne bucura de favorurile acestui stat.

Și oare pentru-ce aceasta?

Fiindcă ținem cu sfințenie la individualitatea noastră.

Sunt și astfel de fii dintre naționalități, cari se bucură de poziția ce o ocupă la oficiile publice, dar' aceia sunt ținuți, cum am zice, în lanț. Nu le pis-

muim locul onorabil, dar' ne doare de soartea lor la care sunt supuși ca capi de familie și ca cetățeni.

Căci cu toate-că aceia, cari ocupă oare-care direcție în stat, sunt poate mai muncitori și mai corecți în afacerile încredințate lor, totuși foarte adeseori sunt ridicați din posturile lor, sau transferați în astfel de părți, unde numai ei știu cum își câștigă pâinea de toate zilele.

Și asta este durerea noastră cea mai mare.

Căți nu sunt oare printre popoarele nemaghiare din această țeară, cari prin cunoștințele câștigate și posedând limba maghiară ar putea să ocupe ori-ce posturi din stat, sunt însă desconsiderați și respinși, și sunt siliți să privească cum Maghiarii de multe-ori fără studiile recerute, sunt mai preferiți și mai înaintați în oficiile statului.

Și așa stând lucrul, ne întrebăm, ce va să însemneze aceasta, a nu avea milă de popoarele cari țin la pământul acestei patrii, și cari nu au alt păcat, decât că nu-și reneagă trecutul, nu-și lapedă legea și limba sa?

Aceasta este o persecuțiune sistematică, pusă la cale cu scopul de a ne strivi, sau apoi, dacă nu voim a fi striviți, să ne călcăm pe inimă, și în loc de limba și datinele noastre strămoșești, pe ale lor să le îmbrățișem.

Și asta ear' ne doare.

Statul însă, după-cum se vede, pentru naționalități nu are decât pretențiuni, dar' nu și binefaceri. Și aceasta cu toate-că noi naționalitățile, credincioase acestui stat, ne facem datoria față de stat prin tributul ce aducem în sânge și bani.

Dacă te pui, ca prin publicistică să-ți exprimi marea nedreptate ce ți-se face din partea stăpânitorilor zilei, atunci deodată vine procurorul la mijloc ca împăciuitoare, ear' juriul ca judecător.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Domnul director.

Gânduri adânci; gânduri triste:

Pe ziua de azi ce să te faci? Nici un ban!.. Stomacul fluieră o doină melancolică; viitorul e mohorit de tot: nici o rază de speranță, nici o mângăiere...

D'abia e în șeptesprezece! Mai sunt încă treisprezece zile până la leafă și creditorii nu mai sunt sub soare în acest veac lipsit de credință. Prietenii fug ca dracul de tămâie, ear' unchiu ăla bogat din America, nu s'a născut încă pentru mine.

Capu'-mi cade gânditor,
Pe molaticile perne,
Și nainte mi-s'așterne
Fometosul viitor.

Și ca să mai omor timpul și foamea, iau »Mărăcinele«, gazetă de spirit, — cel puțin pentru viitor.

Intorc încet, a lene, obosit cele patru foi din care e format și într'un colțisor ascuns, dau peste următorul anunț binecuvântător:

»Toți tinerii cari vor binevoi a ne trimite vr'un articol eminent, vor fi răsplătiți cu dela 10 până la 20 de lei. — Pe lucru deci!«

Uite norocu, nenisorule! »Pe lucru deci«, vorba »Mărăcinelui«.

În pripă iau condeiul și în trei sferturi de cias scriu cel mai eminent articol, care a eșit din eminenta mea peană.

Îl mai cetesc, îl mai cioplesc și apoi cu el în buzunar, pornesc spre locuința directorului gazetei »Mărăcinele«.

Sosit acolo, după-ce mă rătăcisem prin labirintul acela de coridoare, bat ușor și discret la ușă:

— Intră.

Glasul era de bun augur și când intrai în cameră, văzui că cel care îl avea, mai posedea și o figură care sēmăna mai mult a coleg de redacție de cât a director.

După recomandării și alte vorbe îi dau articolul, el îl ceteste și pe urmă zice:

— Bun!

— Bun! bun! dar' »eminent« nu e?

— Ba da! E sublim!

— Minunat! mă gândeam eu. »Sublim« e ceva mai sus ca »eminent«, deci plata... hm! bravo!..

Domnul director începui să-mi povestească și să-mi expue ținta, planurile și celelalte idei pe cari domnia-sa le avea despre viitorul »Mărăcinelui«. Firește că eu aprobam pe cât puteam:

— »Mărăcinele«? O! Superb! Viitorul lui? E, he! Asigurat! E cetit? Uliu! Mai e vorbă? Are să întrecă pe toate celelalte gazete. Nici nu s'a scris ceva mai insuflețitor în țara noastră«.

Directorul îmi oferă o țigară.

— Mersi! Riscați fonduri, dar' o să vă revie îndoit. Puneți variație multă?

De ce nu mai luați încă vr'un redactor. E de trebuință. Ilustrațiile cine le face? Minunat! Sublim!

O! are să întrecă pe toate celelalte!

— Sper! O să mai iau un redactor, mai târziu!

Acum e tinăr »Mărăcinele«. Să vedem! zicea directorul gânditor, aruncând din când în când priviri spre o fereastră vecină, din stânga, unde se ivise un cap blond de toată drăgălășia.

— Ei, dracel mă gândeam eu, dar' de francii mei nu mai zice nimic.

Mai stăturăm ce mai stăturăm, îi mai înșirai câteva vorbe goale și mă sculai să plec. Directorul mă reținu. Trecu niște cifre într'un registru și apoi se sculă și el, îmi mai oferă o țigară și pornirăm.

Pe drum nici nu se da în pomeneală de parale.

Vorbirăm, ba de un jurnal, ba de altul, până-ce ajunserăm la un chiosc. Acolo di-

rectorul cumpără un jurnal și apoi schimbă douăzeci de lei.

— A! reflectai eu, n'avea schimbat; d'abia nu 'mi-a dat până acum.

Mă uitam lacom la cele douăzeci de piese a un leu și două sute de mii de schinței 'mi-au țipnit din ochi văzându-le.

— Acum trebuie să-mi dea, zisei eu în mine, când pornirăm. D'abia le răsucesc în mână.

Câte mi-o da? Probabil că numai zece, ori cincisprezece... Tot e bine!

— Hai pe la Naționala! grăi directorul, băgându-și piesele în buzunar spre nețermurita mea părere de rău. Dar' pe urmă!

— Se înțelege, cugetai eu. Cum o să-mi dea banii în drum? Trebuie să stăm la o masă... Ce dracu! dar' nu ne zorește nimeni!

La Naționala, directorul »se întrețin« cu câțiva indivizi cari aveau guler numai la halbă și pe urmă comandă două beri mici.

Beurăm berea, fluerați »ochi albaștri«, căscai și băgai mâinile în buzunar.

Directorul tot »se întreținea«.

După câteva momente chemă țalul și plăți. Nouă speranțe din partea mea zădărnice prin scularea de pe scaun a directorului care mă întrebă:

— Mergi la »Globul«?

Și oare care este favorul de care se bucură publicistii pentru virtutea lor cetățenească ce o arată prin ideile manifestate spre binele și fericirea popoarelor și pentru înflorirea patriei?

Durere, foarte des, răsplată lor este temnița de stat.

Acestea ar fi în parte cauzele pentru cari simțim durere în sufletul nostru, dureri cari bine ar fi să înceteze odată.

Completarea venitelor preoțești. In 25 Iulie n. a fost întrunită la consistorul din Sibiu ancheta bisericească. Scopul ei a fost, după-cum am spus și noi în nrul trecut, ca să se înțeleagă asupra noii legi despre completarea venitelor preoțești. Ancheta a fost prezidată de Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit și vicar. De față au fost: Zaharie Boiu, Nicolae Cristea, Ioan Papiu, Leontin Simonescu, I. A. de Preda, asesori consistoriali din Sibiu.

Din afară au fost: Ioan Cădea, protopopul Avrigului; D. Coltofean, prot. Treiscaunelor; Iuliu Dan, prot. Făgărașului; Teodor Herman, prot. Dejului; Simeon Monda, prot. Bistriței; Vasile Dămian, prot. Zarandului, care a sosit numai a doua zi, dar și-a dat votul în scris.

Se zice că majoritatea a fost pentru primirea completării venitelor.

Singur asesorul consistorial Cristea, a fost contra primirii. La aceasta s'a adăus și votul dat în scris al dlui V. Damian.

Călătoria regelui Carol.

În primul-articol din nrul trecut al »Revistei« ne-am ocupat și noi cu călătoria Regelui Carol la Petersburg. Acum dăm cetitorilor noștri și câteva amănunte asupra celor întâmplate în drumul său spre curtea rusască.

Cu toate-că dorința Regelui Carol a fost, ca pe la gările pe unde avea să treacă trenul regal, să nu i-se facă nici o paradă, totuși pretutindenea mulțimea se îngrămădia pentru a-și arăta iubirea față de suveranul lor.

Și asta pe la toate gările române pe unde a trecut.

La Burdujeni, unde a părăsit pământul românesc, a fost întâmpinat de un detașament de infanterie cu muzica în frunte. Regele Carol și Alteța Sa Regală au vizitat cu de-amănuntul gara dela graniță.

La trecerea sa pe pământul austriac, a fost salutat la gara Ițcani de prefectul de Suceava, ear' la Cernăuți de guvernatorul Bucovinei,

— Da!

— Hai, că merg și eu!

Pornirăm. Pe drum îmi spuse spre reînvierea nădejdei mele că dacă am să-i dau ceva în versuri, plătește bine.

— Acum trebuie să-mi tac socotelile și ca să le fac bune, trebuie să aștept cel puțin patru numere. Pricepi? Atunci o să știu cum să-mi echilibrez budgetul. Acum nu știu nici pe dare nici pe avere.

— E firesc lucrul afirmai eu. Se înțelege, mai târziu; da... după patru numere... acuma, nici pe dare nici... da... așa e!

— Dar' plătesc; plătesc bine.

— Foarte bine!

Ajunserăm la redacția »Globului«. Acolo văzui pe directorul »Mărăcinului« luând niște bani dela administrație, spre bucuria subsemnatului care își freca mâinile mulțumit.

— De sigur, ziceam eu, privind la mâinile albe ale directorului și la hârtiile de douăzeci pe cari le întorcea între degete, de sigur că directorul e un om de neam, un om nobil și avut. I-a uită-te cu câtă gentileță, delicateță și neglijență ține în mână hârtiile.

Și din moment mă așteptam să-mi întindă una din hârtii, cu vorbele: »Pentru eminentul d-v. articol«. Directorul băgă tacticos hârtiile în buzunar și după-ce se mai învîrti de două sau de trei-ori prin redacție, începui să-mi ia ziua bună.

— D-ta rămâi aici ori mergi?

— Rămân. Ba nu! merg.

Și pornii.

baronul Bourguignon, de primarul orașului și alte persoane însemnate.

De aci a ajuns la Granitza, unde asemenea a fost salutat de o gardă de onoare, comandată de generalul Nicolaef, un colonel și 10 oficeri.

La gară se aflau și ministrul României la Petersburg precum și colonelul Taube, atașat în serviciul M. S. pe timpul petrecerii Sale în Rusia.

În Varșovia a fost întâmpinat de cătră prințul Imeretinsky, de adjutantul general Arzeniev și de comandantul de fort Komarov. Seara la orele 7 au luat parte la un prânz dat de prințul Imeretinsky, car' la 9 ore s'a dat o reprezentație de gală în palatul Lacinsky.

În decursul prânzului principele Imeretinsky a ținut o caldă vorbire în sănătatea Regelui Carol. M. S. la rîndul său a mulțumit pentru buna primire ce i-s'a făcut și și-a arătat bucuria că poate să revadă acele trupe brave, cari la 1877 au luptat alături cu trupele române.

Continuând calea dela Varșovia spre Petersburg, la Peterhoff s'au urcat pe bordul yachtului imperial Alexandria. Au fost urmași de o suită foarte numeroasă. Toate bastimentele erau minunat împodobite. Publicul numărös și ales li-au făcut strălucite salutări, și aplauzele nu mai aveau sfîrșit.

Printre persoanele cari au fost de față la debarcare, se distingea generalul Adelson, comandantul pieței, dl Klaiges, căpitanul orașului, admiralul Avellan, viceguvernatorul orașului și alte persoane înalte.

Garda de onoare a făcut-o regimentul de infanterie Krassuziarkusk. Când a sosit yachtul muzica a cântat un marș de onoare.

Când M. S. a trecut pe dinaintea frontului trupelor de onoare muzica a intonat imnul românesc.

După defilarea trupei de onoare. M. S. Regele și A. S. R. principele moștenitor s'au dus la catedrala Sf. Petru și Pavel unde au ridicat înalte rugăciuni și au depus coroane prețioase de aur pe mormintele lui Alexandru II. și Alexandru III., precum și pe mormântul soției lui Alexandru II., Maria Alexandrowna.

Vizitând după acestea curiozitățile capitalei, M. S. și A. S. R. au făcut o vizită Metropolitanului Monseignor Paladi la mănăstirea Alexandrowski.

Dl D. A. Sturdza, ministrul-president, a făcut vizită ambasadorilor.

La 1 oră d. a. s'a dat un dejun de gală din partea dlui Rosetti-Solesco, ministru al României, la care au fost invitați ministrii și suita regală.

În gang nu mai avui răbdare:

— D-le director, d-v. cetiți »Mărăcinele«? Omul se uita la mine mirat.

— Dacă-l scriu!

— Ei, uite, era acolo un anunț pe pagina a treia, a patra, ori a șesa, nu știu care..

— Ce anunț?

— »Toți tinerii cari vor binevoi a ne trimite vr'un articol eminent vor fi răsplătiți, etc.«

— A! Da, da... etcetera.

Vedeți d-v. că n'aș fi scris articolul ăla »sublim« dacă nu m'ași fi gândit la etcetera... Înțelegeți; budget desechilibrat, stomac tot asemenea.

Hm! exclamă distinsul director zimbînd. Dar' vezi d-ta acuma, după-cum ți-am spus nu știu cum și ce fel stau cu dare și cu avere.

Așa că după patru numere, o să-mi fac bilanțul și atunci plătesc... dar' dacă-mi aduci vre-o bucată în versuri plătesc...

— Tot ca pe articolul ăsta? exclamai eu din fîcați (!).

— Nu! Plătesc imediat și bine; pe celelalte articole, în prosă, după patru numere...«

...Doamne, al gazetelor de duh! Ține sub ocrotirea ta puternică pe »Mărăcinele«, dă-i lui vieață îndelungată, ori dacă nu lasă-l să trăiască barem patru numere, că apoi se duc dracului de pomană, bănișorii mei.

Alan.

La 3 ore d. a. M. S. Regele Carol a primit la palatul de iarnă corpul diplomatic și pe reprezentanții orașului.

Seara la 9 ore s'a dat un prânz de gală la palatul din Peterhoff.

Țarul a numit pe Regele Carol proprietarul regimentului 18, care în anul 1877, a luptat la Plevna, alături cu trupele române.

Dlui D. A. Sturdza i-a conferit Impăratul ordinul »Vulturul alb«, ear' dlui general Vlădescu i-a făcut cadou o tabachere împodobită cu briliante. Dl Rosetti-Solesco a primit ordinul »Sfintei Ana«, de clasa I-ă.

În 29 s'a dat un prânz de gală, la care Țarul Nicolae a rostit următorul toast în limba franceză:

»Mulțumesc Maiestății Voastre pentru vizită și ridic paharul meu în sănătatea Maiestății Voastre. Ridic paharul mai departe în sănătatea Maiestății Sale reginei și a Alteței Sale principelui Ferdinand, precum și pentru fericirea României.«

Regele Carol a răspuns astfel:

»Dați-mi voie, Maiestate, ca să exprim profunda mea mulțumire pentru grațioasele cuvinte, precum și pentru călduroasa și iubitoare primire, cu care Maiestatea Voastră m'ați împărțit; dați-mi voie mai departe a exprima, întrucât m'au pătruns acele semne ale atențiunii amabile, cu cari Maiestatea Voastră m'ați îngrămădit. Amintirea petrecerii mele în Rusia îmi va rămânea pentru veci împărită în inimă, întocmai ca amintirea acelor fericite timpuri, când oastea mea cea tină lupta alături cu armata vitează a Maiestății Voastre pe câmpul dintre Dunăre și Balcan, de care armată astăzi, prin bunătatea Maiestății Voastre mă leagă o nouă și prețioasă legătură. Fiind eu de o simțire cu țeara mea în acel sentiment și în acea profundă și sinceră dorință, ca visita mea la Maiestatea Voastră să aibă drept urmare cele mai bune relații și să contribuie ca legătura existentă cu puternica împărăție a Maiestății Voastre să devină și mai strînsă — dorința mea cea mai arzătoare este fericirea Maiestății Voastre și a Casei împărătești, și mă rog de Provedința-divină, ca să împărtășească din belșug cu binecuvîntările sale pe Maiestatea Voastră și pe supușii credincioși. Ridic paharul meu în sănătatea Maiestății Voastre, a Maiestății Sale țarevnei și a bătrânei mame a Maiestății Voastre. Trăească Maiestățile Lor.«

După toastul țarului muzica intonă imnul român, ear' după al regelui Carol cântă imnul rusesc.

În ziua următoare a fost o mare revistă în trupelor pe câmpia dela Tarskoe-Selo în prezența Țarului și a Țarinei Alexandra Feodorovna, a Reginei Greciei, a M. S. Regelui României și a A. S. R. Prințul Ferdinand precum și a tuturor membrilor familiei imperiale.

Au luat parte la această revistă 66 batalioane și 1/4, 43 escadroane, 14 Stanias de cazaci, 5 batalioane și 3/4 de artilerie cu 204 tunuri, peste tot 35.000 de oameni.

Ca comandant a fost marele duce Wladimir.

Țarul purta marele cordon al ordinului Steaua României. M. S. Regele României în uniformă regimentului al 18-lea de inf. Vologda, al cărui șef a fost numit, purta marele cordon al ordinului Sfântului Andrei.

Țarul și marele duce au defilat pe dinaintea M. S. Regelui în capul trupelor.

După defilare a fost un dejun.

În aceeași zi după amiază, Regele Carol și prințul moștenitor Ferdinand au plecat la Moscva, fiind însoțiți până la pornirea trenului de cătră Țarul și toți marii-duci.

Afară de acestia așteptau la gară un mare număr de dignitari ai curții imperiale.

În peron era postată o gardă specială de onoare, luată din însăși garda de corp a Țarului.

Se scrie că despărțirea a fost foarte cordială și caldă.

Moartea lui Bismarck.

Toate foile au adus Duminecă dimineața știrea, că Bismarck, așa numitul cancelar de fer al Germaniei, a încetat din viață.

Foile din Germania au apărut din acest privilegiu încadrate în negru, și în lungi articole deplâng moartea aceluia, care pentru Germania a fost totul, și descriu în culorile cele mai vii măreția acestui ilustru bărbat de stat.

Nu tot pe același ton scriu și foile din Austria, și mai ales cele franceze. Cele dintâi fiindcă era un neîmpăcat dușman al Austriei, ear' cele din urmă, voinde ca barem după moarte, dacă nu s'a putut până-ce a fost în viață, să-și răsbune asupra aceluia, care le-a cauzat desastrele dela Sadova.

Devisa lui Bismarck a fost: Răsbunare cu ori-ce preț și persecutare până la moarte aceluia, care i-a călcat voința sau nu i-s'a supus lui întru toate.

Chiar și în minutele din urmă ale vieții lui a zis, că Germania să le fie tuturor mai presus de toate.

La prima știre mulți n'au voit să creadă, ci au alergat înșiși la Friedrichsruhe pentru a se convinge de realitate.

Telegramele de condolențe ce veneau din toate părțile lumii nu mai aveau sfîrșit.

Cele dintâi au fost ale Monarchului nostru Francisc Iosif, și a regelui Italiei, Umberto, după aceea a Țarului Rusiei, a Victoriei, regina Angliei și altele.

Cea mai călduroasă telegramă, după-cum spun foile din Germania, a fost a Impăratului Wilhelm, căci acesta a arătat, cine a fost Bismarck pentru Germania.

Ziua înmormântării nu este încă hotărîtă, deoarece dorința lui a fost, ca să fie înmormântat pe o movilă din fața castelului din Friedrichsruhe, și așa numai după-ce se va găta ridicarea unui mausoleu pe această movilă, se va face înmormântarea.

Averea lui Bismarck e de mai multe milioane. Numai decorațiile, diamantele și diferitele cadouri trec peste suma de un milion. Titlul de principe trece asupra fiului său cel mai mare Herbert, care încă e un om cu mare trecere înaintea Germanilor și înzestrat cu frumoase calități.

Eată și câteva date biografice despre viața sa.

Otto Edwar Leopold Bismarck s'a născut în 1 Aprilie 1815. Tatăl său a fost căpitan de husari. Studiile gimnasiale le-a făcut în Berlin, ear' drepturile în Göttingen. Cariera și-a început-o ca practicant de drept în Berlin. S'a căsătorit cu Johanna Putkammer la 1847. În viața publică a pășit la 1847 și 48, când era reacționar și lupta pentru ideea Germaniei unitare.

În 1859 a fost trimis ca ambasador în Rusia, și aci a lucrat din toate puterile, pentru a putea ajunge în prietenie cu această țeară, ceea-ce i-a și reușit. În 1862 a devenit ministru-president al Prusiei. În 1865, când Prusia a cucerit, cu ajutorul Austriei, Schleswig Holstein, și în urmă Austria s'a apropiat de ducele de Augustenberg, Bismarck a privit aceasta ca un fel de declarare de războiu, și din această cauză s'a și născut războiul prusiano-austriac, din care Prusiacii au eșit învingători. În urma acestei învingeri Bismarck a primit din partea națiunii 500.000 taleri.

Operele de căpetenie ale lui Bismarck au fost învingerea Austriei la 1866 și învingerea Franței la 1870—71. De atunci lumea germană a început a-l adora ca pe un semi-zeu.

Lui Bismarck i-se datorează și tripla-alianță de azi.

De pe terenul vieții politice s'a retras la anul 1890, și de atunci până în minuta din urmă a petrecut zilele la Friedrichsruhe, bucurându-se de gloriosul trecut.

Cu litere de aur sunt scrise faptele sale mari în istoria Germaniei...

Voci de presă asupra călătoriei Regelui Carol la Petersburg.

»Deutsches Volksblatt«, foaie nemțască din Viena, după-ce spune că visita Regelui Carol la Petersburg se poate privi de o mare însemnătate politică, și că stă în legătură cu împrejurările din Peninsula-Balcanică, deoarece în jurul acestei chestii se învîrte astăzi toate visitele, scrie:

»Caracter și mai ciudat îmbracă aceste vizite din Petersburg, dacă luăm în considerare, că Turcia comandează arme și se înarmează. Se poate privi ca lucru sigur, că aceste înarmări nu sunt îndreptate contra Rusiei, căci această putere are în pretensiunile sale

bănești față de Turcia un astfel de mijloc, prin care pot să-i fie făcute Turciei peste puțină vreme pregătirile de război. O mare mirare trezește și faptul, că Sultanul nu a poruncit ca armele să se comandeze la fabricile din Austro-Ungaria, cum a fost mai înainte plănuț, ci la cele din Germania. Oare aceasta nu este bătător la ochi pentru monarhia noastră?

»Situția în Balcan devine critică. Inarmările repezi ale Bulgariei, Sârbiei și ale Muntenegrului, nemulțumirea tot mai mare din Turcia, toate acestea arată, că probabil stăm în ajunul unor evenimente istorice, al căror rezultat va eși împotriva acelor care nu sunt pregătiți. Vechia poveste despre liga balcanică sub conducerea Rusiei pare a se adevăra.

Ziarul rusesc »Novosti« zice că Regele Carol a știut preface România într'un factor important nu numai în Balcani, dar' în Europa întreagă. Călătoria sa în Rusia dovedește, că România nici când nu va încuraja pe aceia, cari sunt dușmani Rusiei. În armonie frățească cu Rusia, România va putea foarte bine să-și desvolte lucrurile sale pe toate terenele. Visita aceasta va întări și mai mult prietenia dintre București și Petersburg.

ȘTIRI POLITICE

Principele Ferdinand în Muntenegru.

Abia au trecut câteva zile de când principele Bulgariei Ferdinand a făcut vizită țarului rusesc, și acum se lățește știrea, că pe 6 l. c. s'a hotărât a face o vizită și principele Nichita din Muntenegru.

Situția în Austria.

În debaterile parlamentare din Austria asupra pactului cu Ungaria, neputându-se ajunge la nici o înțelegere, contele Thun a relatat despre aceasta M. S. Impăratului la Ischl, ear' M. S. a poruncit să se închidă Reichsrathul, ceea-ce s'a și întâmplat.

Redeschiderea lui nu se știe când se va face, deoarece-ce spiritele sunt foarte iritate.

Războiul între Spanioli și Americani

Știrile ce ne vin despre Americani și Spanioli, sunt mai mult aducătoare de pace decât de război.

Din Madrid i-se scrie ziarului »Temps«, că consiliul de ministri s'a întrunit Luni după amiază, 1 August pentru a statori răspunsul Spaniei asupra condițiilor de pace cu America. Se crede, că Spania se va învoi la aceea, ca să-și lasă Americii insulele Cuba și Portorico și că se va compune un comitet spaniol-american în Londra, care va statori acele părți ale contractului, cari se refer la cărmuirea insulelor Filipine.

Se crede că vor ajunge la deplină înțelegere încă în mijlocul lunii curente.

Că se va ajunge așa curând la pace se datorează foarte mult acelor tratări, cari au decurs între ministrul din afară al Spaniei și între trimișii austro-ungari, german și francez.

Un nou mijloc de reclamă.

Proprietarul unei firme de vase și lampe din un oraș al Ungariei a aflat un nou mijloc de a face reclamă firmei sale.

De câtăva vreme încoace, pe una dintre străzile cele mai elegante s'au rupt roatele unei trăsurii de export. Locuitorii orașului, cum sunt din fire curioși peste măsură, au alergat toți câți erau pe stradă ca să vadă mai deaproape întâmplarea, să afle detalieri. Se înțelege că numai decât a trecut vestea din gură în gură, că s'a rupt roata dela trăsura de export a firmei N. N. Poliștistul își dă zor să resfire mulțimea, ear' visitul s'a trudit două ciasuri până-ce a putut pleca mai departe cu trăsura fără roată.

După câteva zile ear' s'a rupt o roată la o trăsura, dar' acum pe altă stradă de prima ordine. Mulțimea aleargă earăși și se aduna în jurul trăsorii.

— Ce-i?

— S'a rupt o roată dela trăsura de export a firmei N. N.

În altă zi același incident pe bulevard. Mulțimea se adună în jurul trăsorii, trecerea e întreruptă.

— Ce s'a întâmplat?

— S'a rupt o roată dela trăsura de export a firmei N. N.

— Apoi tot acestei firme i-s'a întâmplat un asemenea bucluc pe str. cutare, apoi pe ceea și pe ceea... vorbesc cei din jurul trăsorii.

— Trebuie să aibe bună trecere marfa, dacă în fiecare zi trebuie să transporteze pe la casele cumpărătorilor atâta, încât i-se rup roatele dela trăsura.

— Ei, o firmă solidă are marfă bună, zice un altul, ear' vestea zboară tot mai departe despre întâmplările cu roata, despre mulțimea de comande ce se fac firmei, despre bunătața marfei... ear' proprietarul firmei își netezește barba cu mulțumire, văzând cum în schimb pentru roatele rupte, cu voia, mușterii se sporesc zi cu zi, ear' marfa-i trece de minune.

NOUȚĂȚI

Avis. Deoarece-adunarea generală a »Casinei române din loc«, convocată pe ziua de 24 Iulie n. a. c. nu s'a putut ținea din cauza neparticipării membrilor în număr recerut, se convoacă a doua-oră și irevocabil pe ziua de mâine 7 August st. n. la orele 5 d. a. tot în localul Casinei.

Rugăm deci pe toți membri a lua parte la această adunare, fiind de pertractat obiecte de mare importanță.

Petru P. Barițiu Dr. Aur. Muntean,
v.-președinte.

Impăratul în comitatul Szepes. Maiestatea Sa Impăratul, în toamna anului acestuia va asista la marile manevre ce se vor ținea în nordul Ungariei — comitatul Szepes. Pentru primirea Impăratului se fac mari pregătiri. Maiestatea Sa va locui în Lőcse, în casa comitatului, pentru străformarea căreia ministrul de inerne a pus la dispoziția comitatului 14.000 fl. Pentru repararea drumurilor, ministrul de comerț de asemenea a pus la dispoziția comitatului 20.000 fl. Sulta Impăratului va consta din 170 persoane.

Statuă Impăratului Francisc Iosif. În Cinci-biserici, în curtea școalei de cadeți, a fost ridicată de curând o statuă mică de bronz, reprezentând pe Maiestatea Sa Impăratul Francisc Iosif.

Loterie pentru Casa națională. Comisiunea Casei naționale a propus și comitetul a hotărât a se răspunde »Albinei« din Sibiu, că suma ce »Asociațiunea« dorește a realiza prin loterie se fixează în 200.000 coroane, ear' prințul unui los în 4 cor. (5 franci pentru străînătate). Pe temeiul acestora are să se compună planul loteriei în cadrul ordinațiilor financiare din vigoare. În legătură cu aceasta direcțiunea institutului »Albina« a hotărât și a avisat pe comitetul central, că dacă »Asociațiunea« va putea exopera dela guvern facultatea de a arangia o loterie cu câștiguri în număr sau în efecte publice, institutul va primi finanțarea. Dacă însă loteria va fi numai în obiecte de valoare, »Asociațiunea« va putea s'o arangeze însăși, ear' »Albina« va da și în cazul acesta tot sprigul sau la vnzarea losurilor. Biroul »Asociațiunii« a fost însărcinat cu întreprinderea pașilor de lipsă pentru a exopera dela guvern concesiunea loteriei.

Distincțiune. Țarul a numit pe Maiestatea Sa Regele Carol al României șef al regimentului al 18-lea de infanterie, care a combătut la Plevna cu trupele românești.

Noi fondatori la Casa națională. Ca membri fondatori la această casă s'au mai înscris următorii: »Auraria«, »Cassa de păstrare« din Seliște și »Furnica« cu câte 1000 fl., »Sentinela« a trimis 2 acții proprii à 50 fl. ca venitul lor să se folosească pentru această casă; »Corvineana« a dat tot spre acest scop 40 fl.

— Ca membrii fondatori ai »Asociațiunii« s'au înscris »Cassa de păstrare din Seliște« cu 200 fl., pe cari îi va solvi în timp de 10 ani.

— Răposatul Dr. Aurel Brote a lăsat pe seama »Asociațiunii« 500 fl.

M. S. Regele Carol a primit din partea marelui duce Constantin Constantinovici o diplomă, numind pe M. S. Regina Carmen Sylva membru al Academiei de științe din Petersburg.

Iubileul regimentului de infanterie nr. 61. În săptămâna trecută și-a srbat iubileul de 100 de ani reg. de inf. 61, care staționează în Timișoara și Bruck. 83% din soldații acestui reg. sunt Români bănăteni. Acest reg. a luat parte în peste 66 lupte, secerând pretutindenea glorie în urma sa. Cu deosebire a luptat vitejește acest reg. în luptele cu Napoleon, și mai pe urmă în luptele din Italia, dar mai ales la Königsraetz, unde 3 stegari români au căzut unul după altul, între cari și viteazul locotenent Grecu, și totuși s'a mai aflat încă și al patrulea, care a ridicat steagul din pârul de sânge și l'a ridicat de nou în fruntea eroicului regiment. Trebuie să amintim cu durere la acest loc, că preotul român din Timișoara Bugariu nu a ținut serviciu românesc ostașilor români aflați în Timișoara, ci a lăsat de l'a ținut capelanul militar Kemény. Cu atât mai înălțătoare a fost această srbare pentru soldații români din Bruck, unde părintele Pavel Boldea a ținut serviciul divin în biserica militară gr.-or., ear' răspunsurile la Sfânta liturgie le-a dat un cor al reg. compus din 20 soldați. La sfirsitul serviciului divin, părintele Boldea a ținut un discurs înălțător de inimi pentru ostașii români, după care întreaga oaste a intonat imnul împărătesc în limba română. 13 soldați s'au produs jucând »Călușerul«, și cu doine și veselie au petrecut soldații români această zi iubilară.

Redacțional. Dl Ioan Moța s'a retras din redacțiunea noastră.

Starea recoltei în Ungaria. Obicnuitul raport oficial despre starea séménăturilor s'a publicat zilele acestea de către ministrul ungar de agricultură. Se zice în el, că timpul frumos din zilele trecute a ajutat mult la îmbunătățirea recoltei. După raportul ministrului, la bursă se calculează recolta grâului la o cantitate de 88 milioane măji metriche. Mai ales zilele din 10—20 Iulie au fost foarte priincioase pentru recoltă.

Puștile Manlicher. Pe viitor puștile Manlicher vor fi reformate, încât nu vor mai fi așa grele. Vor cântări numai 3.30 chgr., pe când acum cântăresc 4.40 chgr. Noile puști vor mai avea avantajul că se va putea pușca cu ele mai departe și mai repede. Renovația aceasta încă va costa vreo câteva milioane.

Producțiune teatrală împreună cu joc va arangia tinerimea universitară rom. din Abrud și giur, Duminecă în 7 August n. a. c. în sala hotelului »Detunata«. Venitul curat este destinat pentru societatea academică »Petru Maior« din Budapesta.

Suma banilor publici defraudați în Ungaria în câteva săptămâni de slujbași ai statului, se urcă — după Alkotmány — la cinci sute nouzeci și șapte mii de floreni.

Estate rare. Ni se scrie din Tirnăvița, că Joi în 16 Iulie v. a. c. a reposat în comuna Sirbi (comitatul Hunedoarei) economul Ioan Hanta în etate de 115 ani. Până în zilele din urmă țăranul s'a bucurat de cea mai bună sănătate.

Petrecere de vară arangiază tinerimea studiosă din Dobra și giur Duminecă în 7 August n. în pavilionul »Oprean«. Venitul este destinat pentru un scop filantropic.

Sporirea armatei turcești. Din Constantinopol se scrie, că ministrul de război, mareșalul Riza-Pașa, a reluat iarăși planul comisiunii de organizare din 1887 cu întemeierea așa numitelor batalioane »Ilave« (de rezervă). În al doilea și al treilea corp de armată se vor crea 170 batalioane de rezervă pentru întreținerea cărora se va prevedea anual un plus de trei milioane franci. În timp de pace vor fi concentrate aceste batalioane la un exercițiu de una, sau două luni. În chipul acesta armata turcească se va întări cu zece și jumătate diviziuni. Se crede că toate aceste măsuri militare cari se vor pune în aplicare chiar în anul acesta, au fost provocate numai de incidentele din Macedonia și de continua înarmare a Bulgariei, Sârbiei și Muntenegrului.

Fapta unui asasin chinez. Din San-Francisco (America) se anunță, că 6 poliști au urmărit într'una din zilele trecute, în California, pe asasinul chinez Crang-Ching. Acesta se refugia într'un magazin plin cu praf de pușcă și ca alte materii explozibile și amenința că va arunca magazinul în aer, dacă îl vor prinde. Chinezul nu așteptă mult și exe-

cută amenințarea sa înfricoșată, când vazu că poliștii caută să pătrundă în magazin, el descarcă un foc de pistol cu praf de pușcă și imediat se auzi o explozie, deoarece-ce magazinul cuprindea 5000 kilograme materie explozibilă. Magazinul, Chinezul și toți poliștii fură aruncați în aer. Toate casele din giur au fost dărâmate. Vre-o patru persoane din apropiere au fost rănite.

Cercul Variete al fraților Martiny dă în fiecare seară reprezentațiuni vrednice de văzut. Cu deosebire se produc spre mulțumirea publicului dl Haring ca gimnastic excelent, dl Zimmermann ca excamateur; d-șoara Merry ca echilibristă, și dl Petri ca atlet neîntrecut.

Avis! Părinții, care doresc, ca fiii lor în decursul anului școlar viitor să-și afle toată întreținerea într'o casă bună, unde își pot vedea neconturbați de nimenea de învățătură și unde li-se va da și o creștere morală cuvenită, sunt rugați a se adresa, până în 1 Sept. n. la administrațiunea acestei foi, de unde li-se vor da informațiuni mai deaproape.

Se primesc doi băieți sau două fete.

Despre îndestulirea părinților cât și a fiilor lor, în toate privințele, se garantează.

FEL DE FEL

Bețivul și căciula.

Unui bețiv, căzându-i căciula din cap, îi adresează următoarele cuvinte:

Ai căzut, nenorocitol., ai vrea să te iau de jos!.. Dar' dacă te-oi lua am să cad eu... și tu nu poți să mă ridici, scoli de jos... dacă nu, nici eu nu voiu să te iau...

În urmă se duce aruncând o privire de adio căciulei sale.

O femeie măritată vorbia cu amantul ei, tocmai când bărbatul intra în casă.

— Ce caută acest om aci? strigă el zărind pe străin.

— Pst! zise femeia pricepută; este un vecin; femeia lui l'a bătut și se ascunde aci.

— Ce pehlivan trebuie să fie! zise bărbatul cu dispreț, părăsind camera.

Băiatul Niță fumează la vîrsta de 12 ani. Tatăl seu îl ceartă:

— Măi măgarule! M'ai văzut tu fumând pe mine, când eram de 12 ani?

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Ei... Iată începutul »raportului« cu pricina. »După ce ai plecat tu de aici din obicinuită am mai făcut o plimbare pe la fostul tâu camin. Doamne cât de pustiu îmi păreau cei patru păreți; cari martori au fost atator otfate sincere, între cari o inimă tineră de atâtea ori a bătut vîrbind după un vis al cărui doamnă (vezi nici nu vrea să zică barămi... regină) a fost ea și între cari atâtea ilusii, atâtea planuri fericoitoare sau făcut...« etc. Găcește acum autorul (a)?

Eu

Veringetorix... Înștiințează-ți ubicațiunea, caracterul și profesiune spre orientare și acomodare.

Cato II.

Condițiuni de primire în școala civilă de fete a Asociațiunii din Sibiu și în internatul aceleia.

În clasa I a școalei civile de fete se primesc eleve:

a) cari dovedesc prin atestat de botez, că au împlinit vârsta cel puțin de 9 ani;

b) cari dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes IV clase elementare (poporale sau primare), ori apoi dovedesc pe baza unui examen de primire, că sunt bine orientate în materialul de învățământ prescris pentru clasa a IV-a elementară.

În celelalte clase ale școalei civile de fete se primesc eleve, cari dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes vre-o clasă premergătoare dela altă școală de categoria școalei civile.

În lipsa unui astfel de atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V. și VI. dela școală elementară-poporală, primirea în ori-care clasă a școalei civile, ce corăspunde vârstei elevei,

se poate face numai pe baza unui examen de primire, deus cu succes înaintea corpului profesoral al școlii, în sensul ordinațiunii ministerului regesc-ungur de culte și instrucție publică, dto 11 August 1887, Nr. 29000.

Examenul de primire este scutit de taxă. În cursul complementar (supletoriu), împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii în sensul §. 6 din statutul de organizare al școlii, se primesc eleve, cari au absolvat cele patru clase ale școlii civile. Să pot însuși și eleve, cari au absolvat cu calculi buni numai două clase civile, dacă au trecut de 15 ani și sunt împedecate a absolva toate cele patru clase civile.

Inscrierile pentru anul școlar 1898/9 se pot face din 1—6 Septembrie 1898, st. n.

Examele de emendare se țin în 3 Septembrie 1898 st. n. la 8 ore a. m., cu elevele, cari s'au insinuat la direcțiune pentru acel scop, în termenul prescrip.

În 5 Septembrie 1898 st. n. la 8 ore a. m. se vor ținea examenele de primire, ear' în 6 Septembrie se vor începe prelegerile regulat.

Didactrul e 2 fl. v. a. de lună, și pentru elevele, ce se înscriu prima-dată la această școală, o taxă de imatriculare de 2 fl., solvită odată pentru totdeauna. Același didactru e și pentru elevele din cursul complementar.

Elevele, cari voesc să fie primite în internat, fie eleve ale școlii civile, sau ale școlii elementare a reuniunii femeilor române, au să fie insinuate de timpuriu prin părinți sau tutori, la direcțiunea școlii, în tot cazul înainte de începutul anului școlar, pentru-ca să se poată face dispozițiunile necesare.

Taxa internatului e 250 fl.¹) v. a. pe an plătiți înainte în două sau cel mult în patru rate. Spesele pentru cărțile trebuincioase, pentru materialul de scris, de desen și lucru de mână, nu sunt cuprinse în taxa amintită. Acestea se poartă separat de părinți, precum și cheltuelile pentru îmbrăcăminte și încălțăminte, pentru instrucțiune în forte-piano și în limba franceză.

Taxele pentru instrucțiunea în forte-piano sunt de 2 categorii:

a) dacă o elevă voeste să iee orele singur, se compută la 2 ore pe săptămână taxa de 9 fl.²) pe lună; dacă 2 eleve împreună iau instrucțiune în aceeași oră, taxa se compută la 2 ore pe săptămână cu 4 fl. 50 cr.²) de elevă; sau

b) dacă o elevă voeste să iee orele singur, se compută la 2 ore pe săptămână taxa de 6 fl.²) pe lună; dacă se întrucesc 2 eleve în aceeași oră, taxa se compută la 2 ore pe săptămână cu 3 fl.²) pe lună de elevă.

Instrucțiunea din limba franceză, câte 2 ore pe săptămână, se compută pe lună cu 1 fl. de elevă.

Toate taxele se plătesc direcțiunii școlare. Edificiul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase, în nemijlocită apropiere de parcul orașului, și e provăzut cu apeduct, baie, lumină electrică, etc. încât otere cele mai bune condiții igienice.

Elevele din internat, afară de școală, au în fiecare zi anumite ore de conversațiune în limba franceză, maghiară și germană, după trebuință. Pe lângă aceea ele se prepară și învață lecțiunile sub conducerea și cu ajutorul directoriei, al profesoarelor și guvernantelor.

Elevele, cari voesc să fie primite în internat, mai au să aducă cu sine: o saltea, un covorel la pat, 2 perini, 4 fețe de perini, o plapomă sau țol de coperit, 4 ciarșafuri (lințoluri, lepedee), 6 ștergere, 6 servete, apoi perie de dinți, săpun și 2 pepteni, cari toate rămân proprietatea elevei. Afară de acestea schimburi de trup sau albiturile, câte 1/2 duzină din fiecare, ciorapi și fuste de culoare închisă și batiste (marămi) câte 1 duzină, 1 parapleu (cort) și încălțăminte trebuincioasă.

1) Urcarea taxei internatului dela 200 fl. la 250 fl. pe an, nu s'a putut face evidentă în programa școlii dela finea anului școlar trecut, deoarece ce on. comitet al Asociațiunii a luat conclud în această privință numai în 21 Iulie 1898 n., ceea-ce se publică acum pentru orientarea p. t. părinți. Taxa veche a internatului de 200 fl. pe an, stabilită înainte de asta cu 12 ani conform raporturilor de atunci, nu s'a mai putut susține din cauza scumpetei pieții, ce s'a simțit pretutindeni în timpul din urmă.

2) Din care sumă 1 fl. se contează pe lună inscrierilor pentru susținerea fortepianelor în stare bună.

Cât pentru toalete nouă, părinții și tutorii sunt sfătuiți a nu face de acestea pentru copilele lor, căci pentru a obține o uniformitate în îmbrăcăminte pentru toate interele, acele toalete se fac aici cu prețuri moderate prin îngrijirea direcțiunii internatului. Strîns de uniformă se țin: o haină, 2 șurțe în forma unei haine, o pălărie de iarnă și una de vară, cari necondiționat au să se facă aici și cari peste tot vor costa cam 16—22 fl. v. a.

Dela direcțiunea școlii se poate primi prin postă: »Statutul de organizare» și »Regulamentul intern» al școlii, »Regulamentul pentru cursul complementar», »Planul de învățământ» și »Regulamentul ministerial pentru examenele publice, private, supletorii și de emendare», à 10 cr. exemplar. Dela direcțiune se poate primi pentru 1 fl. și »Monografia» școlii, în care pe lângă istoricul institutului, se află descris edificiul școlii și al internatului în toate amănuntele.

Direcțiunea școlii civile de fete a Asociațiunii.

Sibiu, 25 Iulie 1898 n.

Elena Petrașcu m. p., Dr. V. Bologa m. p.,
directoara internatului. directorul școlii.

Pentru redacție responsabil: Petru P. Barițiu.

Un băiat sau o fetiță

de 12—14 ani, din casă bună, să primește numai decât în prăvălia la «*Calul de aur*» a dlui **Aladár Szathmáry** din Orăștie (Strada promenazii Nr. 8.)

(367)

1—2

Szám 539—1898

(366) 1—1

kir. végrh.

Arverési hirdetés.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak V. II 2 1898. számú végzése folytán Dr. Antoni Ede szászvárosi ügyvéd által képviselt Schuleri Frigyes szászvárosi lakos mint alap és felülfoglaltok javára Olteán Iuon a lui Illie és társai felkenyeri lakosok ellen hbr. 120 frt tőke, ennek 1898. évi június hó 8-ik napjától és 300 frt után 1897. évi június 16-tól járó 6% kamatai, eddig összesen 54 frt 18 kr. és árverés kitűzési 2 frt 80 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 331 frtra becsült butorok, ágyneműek, bolti állványok és egyebekből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak V. II 2/1898 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Felkenyerén adósok lakásán leendő eszközzésére **1898. évi augusztus hó 8-ik napján délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léssen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. évi július hó 20. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Un învățăcel.

Un băiat în vîrstă de 13—14 ani, care ar dori să învețe măsăritul (têmplar) se primește imediat la dl *Johann Roth*, măiestru-măsar în Orăștie, strada berăriei nr. 8.

(369) 1—1

Szám 495—1898.

(365) 1—1

Szám 108—1898

(368) 1—1

kir. végrh.

Arverési hirdetés.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. és 120. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 2438. polg. 1898. számú végzése folytán Dr. Moldován Silvius szászvárosi ügyvéd által képviselt Wiesser Ferdinánd és társai piski lakosok mint foglaltató javára Licseszk Nikolae perkászi lakos ellen 48 frt tőke, ennek 1893. évi augusztus hó 22. napjától járó 5% kamatai, eddig összesen 26 frt 70 kr. és árverés kitűzési 1 frt 90 kr. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 365 frtra becsült úszó, ökrök és tehénből álló ingóságok, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 2766/1898 polg. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen Perkászon adós lakásán leendő eszközzésére **1898. évi augusztus hó 13-ik napján délelőtti 8 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében csakis készpénz mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t.-cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint léssen kifizetendő.

Kelt Szászvároson, 1898. évi július hó 20. napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Arverési hirdetés.

A hátszegi kir. jbiróság mint tkvi hatóság Popovics Nikulae, Bontescu Mihály ügyvéd által képviselt végrehajtónak Zsuzsán Komán Lunkányi lakos végrehajtást szenvedő elleni ügyében közhírré teszi, hogy végrehajtónak 613 frt 23 kr. tőke, ennek 1891. évi május hó 15-ik napjától járó 8% kamatai 35 frt 52 kr. eddigi megállapított ingó végrehajtási, valamint a jelenlegi 12 frt és a még felmerülendő költségek iránti kövételének kielégítése végett Zsuzsán Komán végrehajtást szenvedőnek a dévai kir. törvényszék hátszegi kir. jbiróság területéhez tartozó Lunkány községi 78. számú tjkvben A † 1—4 rendszámu ingatlanokból fele rész jutalékát rendszámonkénti részletekben az egyidejűleg kibocsátott árverési feltételekben részletezett összesen 390 frt 50 kr. tevő kikiáltási árban az **1898. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 10 órákor** Lunkány községenek előjárója házánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek esetleg a kikiáltási áron alul is elfogja adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy annak előzetes birói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átjagáltatni. Vevő kötelese a vételár fele részét az árverés jogérőre emelkedése napjától számítandó 30 nap alatt, a másik fele részét pedig ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a hátszegi kir. adóhivatal mint birói letét pénztárhoz befizetni. A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Hátszegen, 1898. május hó 31-én.
A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Jovian, kir. albiró.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

(293) 17—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde marfuri și produse;
- 5) arîndeaza și exarîndeaza realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biuroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 1898.

Direcțiunea.

„CASSA DE PĂSTRARE ÎN MERCUREA“

SOCIETATE PE ACȚII

Primește depuneri spre fructificare sub următoarele condițiuni:

1. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 30 zile cu 5%.
2. Depuneri făcute de particulari cu anunț de 3 luni cu 5 1/2%.
3. Depuneri făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permițînd starea casei, depunerile se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin societate.

Regulamentul special pentru depuneri, la cerere se trimite ori-și-cui gratuit. Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se rezolvă cu reîntoarcerea ei.

(291) 13—

DIRECȚIUNEA

„Cassei de păstrare în Mercurea“

SOCIETATE PE ACȚII